

مقایسه تغییرات توزیع مصرف در مناطق روستایی و شهری ایران

محمد رضا ارسلان بد^۱

چکیده

یکی از شاخص‌های مهم سطح رفاه اقتصادی خانوارها میزان مصرف کالا و خدمات توسط آنها است. چگونگی توزیع مصرف کالا و خدمات بین خانوارها نیز شاخص مهمی برای عدالت در زمینه رفاه اقتصادی خانوارها است. در این تحقیق تغییر دو بعد مهم توزیع مصرف مطالعه شده است: (الف) روند تغییرات توزیع مصرف بین خانوارهای روستایی و شهری ایران. (ب) تغییرات توزیع مصرف خانوارهای روستایی و شهری در استان‌های مختلف ایران. تحقیق با استفاده از داده‌های ثانویه، مربوط به آمارگیری از هزینه و درآمد خانوارهای روستایی و شهری در سال‌های مختلف انجام شده است.

نتایج تحقیق نشان می‌دهد که نسبت هزینه‌های شهری به هزینه‌های مصرفی خانوارهای روستایی، در فاصله سال‌های ۱۳۴۴ تا ۱۳۷۵ نزولی داشته است، اگر چه شکاف مصرف بین خانوارهای شهری و روستایی هم چنان زیاد است. برای مقایسه تغییرات توزیع مصرف خانوارها در مناطق روستایی و شهری در استان‌های مختلف، از آمار سال‌های ۱۳۶۵ و ۱۳۷۵ استفاده شد. نتایج نشان می‌دهد که ضریب جینی در سطح کشور در سال‌های ۶۵ و ۷۵، در مناطق روستایی بزرگ‌تر از مناطق شهری بوده است. این ضریب در مناطق روستایی به ترتیب 45% و 42% و در مناطق شهری به ترتیب 43% و 40% بوده است، که به ترتیب $8/0\%$ و $8/2\%$ در صد کاهش نشان می‌دهد. در فاصله سال‌های ۶۵ و ۷۵، بین مناطق روستایی ۲۴ استان کشور، در ۹ استان ضریب جینی افزایش و در ۱۵ استان کاهش، و در استان تهران تغییری نداشته است.

واژه‌های کلیدی: تغییر توزیع مصرف، مناطق روستایی، مناطق شهری، شکاف مصرف، ضریب جینی توزیع مصرف

مقدمه

یکی از شاخص‌های مهم سطح رفاه اقتصادی خانوارها میزان مصرف کالا و خدمات بین خانوارها نیز از نظر عدالت در زمینه رفاه اقتصادی خانوارها شاخص مهمی است. توزیع مصرف بین

مصرف کالا و خدمات توسط آنها است. چگونگی توزیع

۱. دانشیار اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

به سال‌های قبل از آن تا حدی کاهش یافته، ولی این شکاف هم‌چنان وسیع باقی مانده است (۱۱ و ۱۳).

روش‌ها

اطلاعات مورد استفاده در این تحقیق داده‌های ثانویه^۲ بوده، منبع آن آمارهای هزینه و درآمد خانوارهای روستایی و شهری سال‌های مختلف است که توسط مرکز آمار ایران تهیه شده است. بخشی از نتایج این آمارگیری‌ها در نشریات مربوطه منتشر شده، که جدیدترین آنها مربوط به سال ۱۳۷۵ می‌باشد و در سال ۱۳۷۷ توسط مرکز آمار ایران منتشر شده است (۹ و ۱۰).

برای تعیین روند تغییرات توزیع مصرف بین خانوارهای روستایی و شهری، نسبت هزینه‌های خانوارهای شهری به روستایی در هر سال محاسبه شده، و روند تغییرات این نسبت با استفاده از روش آماری رگرسیون مشخص شده است.

برای تعیین تغییرات مصرف خانوارها در مناطق روستایی و شهری، ضریب چینی هزینه‌های مصرفی خانوارهای روستایی و شهری در سال‌های ۱۳۶۵ و ۱۳۷۵، به تفکیک استان‌های مختلف کشور محاسبه شده و تغییرات آنها مورد مقایسه قرار گرفته است. ضریب چینی یکی از مهم‌ترین شاخص‌ها برای اندازه‌گیری شدت نابرابری توزیع می‌باشد، که از منحنی لورنزو^۳ به دست می‌آید. منحنی لورنزو رابطه بین درصد تجمعی گروهی از واحدها (مثل خانوار) و درصد تجمعی مقدار کل یک متغیر به خصوص (مثل هزینه‌های خانوار) را نشان می‌دهد. واحدها (خانوار) به ترتیب اندازه متغیر مذکور (هزینه‌های خانوار)، از کمترین تا بیشترین مرتب می‌شوند. این منحنی در شکل ۱ نشان داده شده است.

ضریب چینی (G) برابر است با نسبت سطح بین منحنی لورنزو و خط ۴۵ درجه (سطح A) به نصف مساحت مربع مربوطه (سطح A به اضافه سطح B). اگر توزیع کاملاً مساوی باشد، منحنی لورنزو منطبق بر خط ۴۵ درجه بوده، و در این

خانوارها دارای ابعاد گوناگونی است. دو بعد مهم آن ابعاد بین منطقه‌ای و درون منطقه‌ای می‌باشد. لازمه اتخاذ سیاست‌های مناسب برای بهبود وضعیت موجود، شناخت روندهای گذشته است. این تحقیق دو هدف دارد: (الف) تعیین روند تغییرات توزیع مصرف بین خانوارهای مناطق روستایی و شهری ایران. (ب) تعیین تغییر توزیع مصرف خانوارها در مناطق روستایی و شهری ایران در استان‌های مختلف و مقایسه آنها.

در زمینه اهداف فوق تحقیق جامعی صورت نگرفته است، و کارهای انجام شده نیز مربوط به سال‌های محدود و پراکنده می‌باشد. شدت نابرابری توزیع مصرف در ایران تا سال ۱۳۵۸ رو به افزایش بوده است. ضریب چینی^۱ در مورد مصرف در مناطق شهری که در سال ۱۳۳۸ رقم ۴۵۵۲/۰ بوده، در سال ۱۳۵۲ به رقم ۴۹۴۶/۰ افزایش یافته است (۱۲). این ضریب برای خانوارهای روستایی در سال ۱۳۵۱ رقم ۳۸۲/۰ بوده (۱) و در سال ۱۳۵۸ به رقم ۶۵۸/۰ افزایش پیدا کرده است (۶).

در مورد استان‌های مختلف، ضریب چینی هزینه‌های مصرفی خانوارهای روستایی در سال ۱۳۵۱ از رقم ۲۸۸/۰ تا ۴۱/۰ متغیر بوده (۱)، و برای خانوارهای شهری در همین سال از رقم ۳۱۱/۰ تا ۴۵۳/۰ تغییر نموده است (۲). ضریب چینی توزیع هزینه ناخالص خانوارهای شهری در فاصله سال‌های ۱۳۶۱ تا ۱۳۶۵، به ترتیب ارقام ۴۲۵/۰، ۴۳۴/۰، ۴۲۰/۰، ۴۲۷/۰، ۴۲۶/۰ و ۴۲۴/۰ بوده است (۸). مطالعات گذشته حاکی از شکاف بزرگی بین هزینه‌های مصرفی خانوارهای شهری و روستایی در سال‌های مورد مطالعه می‌باشد. در سال ۱۳۵۱ هر خانوار شهری به طور متوسط ۲/۲۲ برابر هر خانوار روستایی هزینه صرف مواد غذایی و غیر غذایی کرده است (۴ و ۵). این نسبت در سال‌های قبل از ۱۳۵۱ کمتر و تا چند سال بعد از آن رو به افزایش بوده است (۳ و ۷). اگرچه شکاف هزینه‌های مصرفی خانوارهای شهری و روستایی در اوخر دهه ۱۳۵۰ و در دهه ۱۳۶۰ نسبت

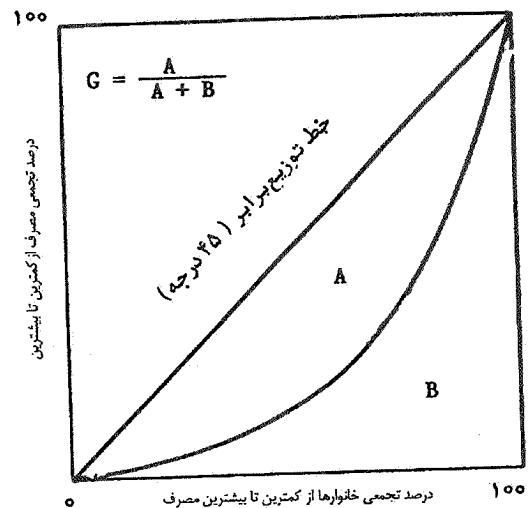
مقایسه تغییرات توزیع مصرف در مناطق روستایی و شهری ایران

X نشان دهنده سال و Y نشان دهنده نسبت هزینه‌های مصرفی خانوارهای شهری به روستایی می‌باشد. معادلات بالا بین نسبت هزینه‌های مصرفی خانوارهای شهری به روستایی و سال‌های مربوط به فاصله زمانی مورد مطالعه، به ترتیب رابطه‌های درجه اول و دوم نشان می‌دهند. ارقام ۰/۶۸۱۶۲ و ۱/۶۸۵۰ که ضرایب تبیین می‌باشند نیز نشان دهنده اهمیت این روابط هستند. مقایسه ضرایب تبیین و نمودارهای روابط درجه اول و دوم گویای آن است که تفاوت ناچیزی بین این دو رابطه وجود دارد. به همین سبب تایید تحلیل آماری رابطه درجه اول ارائه می‌شود.

کمی بیش از ۶۸ درصد تغییراتی که در نسبت هزینه‌های مصرفی خانوارهای شهری به روستایی مشاهده شده ارتباط با گذشت سال‌ها دارد. میانگین Y برابر ۱/۸۳۴ و میانگین X برابر ۰/۷۵۰ و انحراف معیار آنها به ترتیب ۰/۲۴۲ و ۰/۹۹۹ و N=۲۸ مورد می‌باشد. ضریب همبستگی بین Y و X برابر ۰/۸۲۶ است، که همبستگی معکوس و معنی‌دار بین Y و X را نشان می‌دهد. F حاصل از آنالیز واریانس برابر ۰/۶۶۳۷۰ می‌باشد. اشتباه معیار و t مربوط به ضریب X در معادله درجه اول، به ترتیب اعداد ۰/۰۰۲۶۷۷ و -۰/۷-۴۶۱ بوده‌اند. اشتباه معیار و t مربوط به عدد ثابت در معادله درجه اول، به ترتیب اعداد ۰/۱۶۲۰۹۷ و ۰/۱۸/۶۷۶ بوده‌اند.

آزمون‌های مربوطه در هر دو مورد نشان می‌دهند که ضریب X و عدد ثابت در معادله درجه اول تفاوت معنی‌دار با صفر دارند. آزمون دوربین - واتسون عدد ۰/۲۳۳۰۹۹ را به دست داده است که نشان دهنده عدم وجود خود همبستگی^۱ در تحلیل رگرسیون می‌باشد. نتایج تحلیل آماری نشان می‌دهد که فاصله اطمینان ۹۵ درصد ضریب X بین اعداد ۰/۰۲۵۴۷۵ و ۰/۰۱۴۴۷۰، و فاصله اطمینان ۹۵ درصد عدد ثابت در معادله درجه اول بین اعداد ۰/۶۹۴۱۳۷ و ۰/۳۶۰۵۲۶ بوده است.

جدول ۱ ضریب جینی توزیع هزینه‌های مصرفی و تغییرات

شکل ۱. منحنی لورنزو و ضریب جینی مربوط به آن

حالت ضریب جینی برابر صفر خواهد بود. هر چه شدت نابرابری بیشتر باشد منحنی لورنزو از خط توزیع برابر (۴۵ درجه) دورتر می‌شود، و در نهایت بر اضلاع مربع منطبق می‌شود. در این حالت ضریب جینی برابر ۱ می‌شود. به این ترتیب ضریب جینی بین صفر و یک قرار دارد (۱۴).

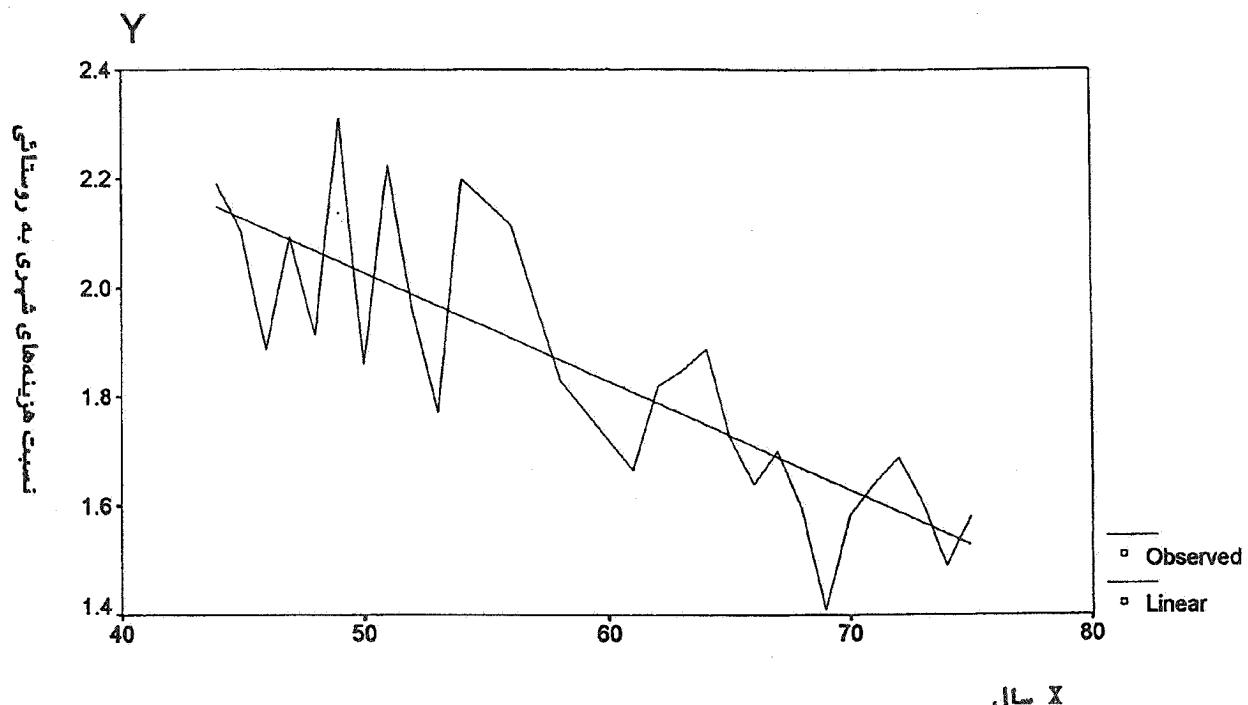
نتایج و بحث

روند تغییرات نسبت هزینه‌های مصرف خانوارهای شهری به روستایی در شکل‌های ۲ و ۳ نشان داده شده است. دامنه تغییرات این نسبت در فاصله سال‌های ۱۳۷۵-۱۳۴۴ رقم ۰/۹ می‌باشد. این نسبت در سال ۱۳۴۹ بیشترین (۰/۳۱۰) و در سال ۱۳۶۹ کمترین رقم (۰/۴۱۰) را داشته است. همان‌گونه که نمودارهای مذکور نشان می‌دهند این نسبت در فاصله سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۵ روندی نزولی دارد. اگر چه شکاف مصرف بین خانوارهای روستایی و شهری هم چنان زیاد است. تحلیل رگرسیون با استفاده از نرم‌افزار SPSS در مورد روند مذکور معادلات زیر را به دست داده است.

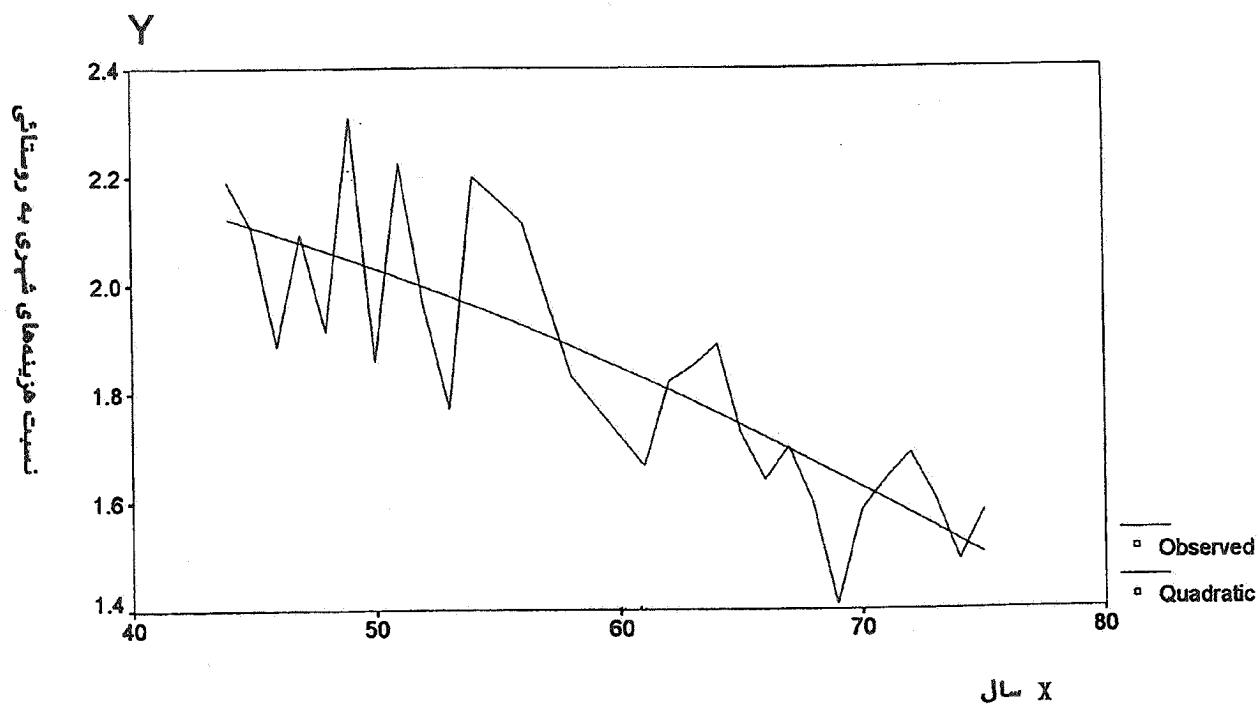
$$Y = -0/019973X + 3/027332 \quad (R^2 = 0/68162)$$

$$Y = -0/000185X^2 + 0/001959X + 2/393848$$

$$(R^2 = 0/68501)$$

شکل ۲. نمودار درجه اول (خطی) روند نسبت هزینه‌های شهری به روستائی در سال‌های مختلف

شکل ۳. نمودار درجه دوم روند نسبت هزینه‌های شهری به روستائی در سال‌های مختلف

مقایسه تغییرات توزیع مصرف در مناطق روستایی و شهری ایران

جدول ۱. توزیع هزینه‌های مصرفی خانوارها در سال‌های ۱۳۶۵ و ۱۳۷۵ به تفکیک مناطق روستایی و شهری و به تفکیک استان‌ها

ردیف نام استان استان	روستایی شهری	شهری						روستایی						درصد تغییر ضریب جینی در فاصله سال‌های ۶۵ و ۷۵	
		تفاوت ۶۵-۷۵			ضریب جینی ۷۵			تفاوت ۶۵-۷۵			ضریب جینی ۷۵				
		ضـريـب جـينـي ۶۵	ضـريـب جـينـي ۷۵												
۰ کل کشور	-۶/۲۸ -۸/۰۸	۰/۰۲۷	۰/۴۰۳	۰/۴۳۰	۰/۰۳۷	۰/۴۲۱	۰/۴۵۸							۰	
۱ تهران	+۰/۰۰ -۴/۱۶	۰/۰۰۰	۰/۳۸۸	۰/۳۸۸	۰/۰۱۶	۰/۳۶۹	۰/۳۸۵							۱	
۲ مرکزی	-۱۶/۲۰ +۰/۹۶	۰/۰۶۹	۰/۳۵۷	۰/۴۲۶	-۰/۰۰۴	۰/۴۲۱	۰/۴۱۷							۲	
۳ گیلان	+۱۶/۴۲ +۱۷/۳۹	-۰/۰۵۵	۰/۳۹۰	۰/۳۳۵	-۰/۰۶۴	۰/۴۳۲	۰/۳۶۸							۳	
۴ مازندران	-۲/۴۴ -۴/۸۲	۰/۰۱۰	۰/۴۰۰	۰/۴۱۰	۰/۰۲۲	۰/۴۳۴	۰/۴۵۶							۴	
۵ آذربایجان شرقی	-۱۵/۱۰ -۱۵/۵۲	۰/۰۶۶	۰/۳۷۱	۰/۴۳۷	۰/۰۷۲	۰/۳۹۲	۰/۴۶۴							۵	
۶ آذربایجان غربی	-۲۳/۹۷ +۱۵/۹۳	۰/۱۱۶	۰/۳۶۸	۰/۴۸۴	-۰/۰۵۴	۰/۳۹۳	۰/۳۳۹							۶	
۷ کرمانشاه	-۲/۱۴ -۱۴/۸۹	۰/۰۰۸	۰/۳۶۶	۰/۳۷۴	۰/۰۶۰	۰/۳۴۳	۰/۴۰۳							۷	
۸ خوزستان	+۲/۸۰ -۱۲/۱۰	-۰/۰۰۹	۰/۳۳۰	۰/۳۲۱	۰/۰۴۹	۰/۳۵۶	۰/۴۰۵							۸	
۹ فارس	-۱۰/۷۶ -۴/۳۰	۰/۰۴۱	۰/۳۴۰	۰/۳۸۱	۰/۰۱۸	۰/۴۰۱	۰/۴۱۹							۹	
۱۰ کرمان	-۱۷/۱۳ +۱۶/۰۹	۰/۰۸۰	۰/۳۸۷	۰/۴۶۷	۰/۰۶۱	۰/۴۴۰	۰/۳۷۹							۱۰	
۱۱ خراسان	-۹/۰۷ -۱۳/۸۸	۰/۰۴۱	۰/۴۱۱	۰/۴۵۲	۰/۰۶۹	۰/۴۲۸	۰/۴۹۷							۱۱	
۱۲ اصفهان	-۱۲/۶۳ +۴/۰۸	۰/۰۰۹	۰/۴۰۸	۰/۴۶۷	-۰/۰۱۸	۰/۴۵۹	۰/۴۴۱							۱۲	
۱۳ سیستان و بلوچستان	-۲۲/۸۰ -۲۲/۱۳	۰/۱۰۶	۰/۳۵۹	۰/۴۶۵	۰/۱۲۷	۰/۴۴۷	۰/۵۷۴							۱۳	
۱۴ کردستان	-۳۷/۶۰ -۱۷/۷۲	۰/۱۹۸	۰/۳۲۷	۰/۵۲۴	۰/۰۷۳	۰/۳۳۹	۰/۴۱۲							۱۴	
۱۵ همدان	-۰/۵۲ -۱۲/۸۳	۰/۰۰۲	۰/۳۸۵	۰/۳۸۷	۰/۰۶۹	۰/۴۶۹	۰/۵۳۸							۱۵	
۱۶ چهارمحال و بختیاری	+۱۰/۰۶ +۴۳/۷۳	-۰/۰۳۳	۰/۳۶۱	۰/۳۲۸	-۰/۱۲۹	۰/۴۲۴	۰/۲۹۵							۱۶	
۱۷ لرستان	-۲۷/۲۳ -۲۵/۷۶	۰/۱۳۱	۰/۳۵۰	۰/۴۸۱	۰/۱۱۹	۰/۳۴۳	۰/۴۶۲							۱۷	
۱۸ ایلام	-۴۹/۴۶ -۴/۰۹	۰/۳۲۲	۰/۳۳۰	۰/۶۵۳	۰/۰۱۴	۰/۳۲۸	۰/۳۴۲							۱۸	
۱۹ کهگیلویه و بویراحمد	-۲۳/۶۳ +۳۱/۲۱	۰/۱۰۸	۰/۳۴۹	۰/۴۵۷	-۰/۱۰۸	۰/۴۵۴	۰/۳۴۶							۱۹	
۲۰ بوشهر	-۲۹/۵۰ +۱۳/۱۵	۰/۱۴۱	۰/۳۳۷	۰/۴۷۸	۰/۰۴۳	۰/۳۷۰	۰/۳۲۷							۲۰	
۲۱ زنجان	+۱۹/۰۷ +۶/۳۰	-۰/۰۶۴	۰/۳۹۱	۰/۳۲۷	-۰/۰۲۳	۰/۳۸۸	۰/۳۶۵							۲۱	
۲۲ سمنان	-۸/۴۴ -۱۱/۱۳	۰/۰۳۳	۰/۳۵۸	۰/۳۹۱	۰/۰۵۳	۰/۴۲۳	۰/۴۷۶							۲۲	
۲۳ یزد	+۱۱/۹۱ -۸/۴۸	-۰/۰۴۸	۰/۴۵۱	۰/۴۰۳	۰/۰۳۹	۰/۴۲۱	۰/۴۶۰							۲۳	
۲۴ هرمزگان	+۱۳/۶۴ -۱/۰۶	-۰/۰۴۵	۰/۳۷۵	۰/۳۳۰	۰/۰۰۴	۰/۳۷۳	۰/۳۷۷							۲۴	
۲۵ اردبیل*	-	-	-	۰/۳۸۴	-	-	-	۰/۴۱۶	-	-	-	-	*	۲۵	

* در سال ۱۳۶۵ استان اردبیل بخشی از استان آذربایجان شرقی بوده است. منبع: نتایج تحقیق

مناطق روستایی، در ۹ استان ضریب جینی افزایش و در ۱۵ استان کاهش یافته است. ارقام مشابه در مورد مناطق شهری به ترتیب ۶ و ۱۷ بوده، و در استان تهران نیز این ضریب در مناطق شهری تغییری نداشته است.

نتایج فوق نشان می‌دهد که توزیع مصرف در کل کشور و در همه استان‌ها نابرابری شدید دارد، که یک بعد مهم این نابرابری شکاف زیاد مصرف بین خانوارهای روستایی و شهری است. برای تعیین راه کارهای کاهش نابرابری‌ها، نیاز به تحقیقاتی در زمینه تعیین علل این نابرابری‌ها می‌باشد.

سپاسگزاری

از داوران محترم مقاله به خاطر نظریات اصلاحی که داده‌اند تشکر و قدردانی می‌شود.

آنها را در سال‌های ۱۳۶۵ و ۱۳۷۵ به تفکیک مناطق روستایی و شهری و به تفکیک استان‌های کشور نشان می‌دهد. ضریب جینی در کل کشور در سال‌های ۶۵ و ۷۵، در مناطق روستایی بزرگ‌تر از مناطق شهری بوده است که حاکی از آن است که شدت نابرابری توزیع مصرف در مناطق روستایی بیشتر از مناطق شهری است. همان‌گونه که در مقدمه ذکر شد، مطالعات گذشته نشان می‌دهد که تا سال ۱۳۶۲ این نابرابری در مناطق شهری بیشتر بوده است. در فاصله سال‌های ۶۵ تا ۷۵ ضریب جینی در مناطق روستایی ۸/۰۸ درصد و در مناطق شهری ۶/۲۸ درصد کاهش پیدا کرده است. این ارقام نشان می‌دهد که شدت نابرابری توزیع هزینه‌ها هم در مناطق شهری و هم در مناطق روستایی تا حدی کاهش پیدا کرده، و این کاهش در مناطق روستایی بیشتر بوده است.

در فاصله سال‌های ۶۵ تا ۷۵ از بین ۲۴ استان کشور در

منابع مورد استفاده

۱. ارسلان‌بد، م. ر. ۱۳۶۵. توزیع مصرف و درآمد در روستاهای ایران در سال ۱۳۵۱. مجله علمی کشاورزی ۱۱: ۴۲-۵۰.
۲. ارسلان‌بد، م. ر. ۱۳۶۹. توزیع مصرف مواد خوراکی و غیر خوراکی و درآمد در مناطق شهری ایران در سال‌های ۶۵-۱۳۵۱. گزارش تحقیق، دانشگاه ارومیه.
۳. مرکز آمار ایران. ۱۳۵۲. سالنامه آماری سال ۱۳۵۱ ایران. ص ۴۵۱-۴۵۴.
۴. مرکز آمار ایران. ۱۳۵۴. نتایج آمارگیری از مصرف خانوارهای شهری سال ۱۳۵۱. ص ۱۰.
۵. مرکز آمار ایران. ۱۳۵۴. نتایج آمارگیری از مصرف خانوارهای روستایی سال ۱۳۵۱. ص ۱۰.
۶. مرکز آمار ایران. ۱۳۶۲. شاخص‌های نابرابری توزیع درآمد در ایران. ص ۶.
۷. مرکز آمار ایران. ۱۳۶۵. سالنامه آماری سال ۱۳۶۴ ایران.
۸. مرکز آمار ایران. ۱۳۶۶. شاخص‌های نابرابری توزیع درآمد در کل کشور، مناطق شهری و مناطق روستایی (سال‌های ۶۵-۱۳۶۱). ص ۱۲ و ۱۳.
۹. مرکز آمار ایران. ۱۳۷۷. نتایج تفصیلی آمارگیری از هزینه و درآمد خانوارهای روستایی سال ۱۳۷۵. شماره مسلسل نشریات مرکز آمار ایران: ۳۱۴۷.
۱۰. مرکز آمار ایران. ۱۳۷۷. نتایج تفصیلی آمارگیری از هزینه و درآمد خانوارهای شهری سال ۱۳۷۵. شماره مسلسل نشریات مرکز آمار ایران: ۳۱۴۴.
۱۱. مهریار، ا. ه. م. طبیبیان و ر. قلی‌پور. ۱۳۷۴. تغییرات مشهود در هزینه سالانه خانوارهای ایرانی بین سال‌های ۱۳۵۰ تا ۱۳۷۲. مؤسسه عالی پژوهش در برنامه‌ریزی و توسعه.
12. Looney, R. 1975. Income Distribution Policies and Economic Growth in Semi-Industrial Countries. Praeger Publishers, New York.
13. Mehryar, A., M. Tabibian, M. Malekpour and R. Gholipour. (No date). Some Correlates of Poverty & Prosperity as Defined by Household Expenditures and Incomes in Iran, 1972-1993. Institute for Research in Planning and Development, Tehran, Iran.
14. Todaro, M. 1997. Economic Development. Addison-Wesley, Reading, Massachusetts, pp. 141-145.